

Některé písně nestárnou a jsou pořád jako nové.

Lidová hudba

Hudba odedávna provázela lidi v jejich životě. Existují doklady o tom, že již v pravěku byly používány jednoduché hudební nástroje. Na ně pravděpodobně pravěcí lidé hráli k tanci, ke zpěvu a k nejrůznějším obřadům.

Dodnes je hudba velmi rozšířeným druhem lidské tvořivosti. Zpěv, hru na hudební nástroje i tanec pěstují lidé všude na světě.

Hudbu komponují (skládají) většinou hudební skladatelé. Obvykle jsou to lidé hudebně vzdělaní. Své skladby podepisují, dávají jim různé názvy (např. Šárka, Dětské scény, Valčík E dur) a tzv. **opusová (pořadová) čísla**. Díla hudebních skladatelů (jejich jména jsou většinou známa) tvoří společně tzv. **hudbu umělou**.

Vedle toho hudba odjakživa vznikala mezi zcela prostými lidmi. Často jen z náhlého popudu hudbou vyjádřit nějaký pocit nebo zachytit nějakou událost. Pokud se hudba svému okolí zalíbila, rychle se nejrůznějšími způsoby rozšířila mezi lidmi. Nejčastěji cestou **ústního podání**. Jména autorů zůstala často neznáma nebo brzy upadla v zapomnění. V paměti lidí se uchovávala spíše jména míst nebo krajů, ze kterých se hudba rozšířila.

Hudbě tohoto druhu říkáme **lidová hudba**.

Lidová hudba jednotlivých národů se velmi odlišuje. Pro posluchače lidové hudby nebývá proto obtížné na první poslech poznat například lidovou hudbu španělskou, bulharskou, anglickou, skotskou apod.

Nejjednodušším a také nejpřirozenějším hudebním projevem lidí je **píseň**. V minulých stoletích vzniklo velké množství písní. Zejména na venkově. Lidé neměli možnost tak často poslouchat hudbu jako dnes, a tak si písně vymýšleli.

Vyjadřovali v nich to, co je těšilo či trápilo, co prožili, co si přáli, co se například událo u nich na vsi atd.

Písně většinou nikdo nezapisoval. Lidé se je učili jeden od druhého. Příležitostí k tomu bylo dost. Většinu dne lidé na venkově trávili společnou prací (na polích, na pastvinách, v lesích či v okolí svých stavení). Písněmi si lidé krátili mnohdy dlouhý čas strávený na cestách (většinou se chodilo pěšky). Zpívalo se a hrálo též při společných rodinných i veřejných oslavách.

Většina lidových písní se dochovala v několika různých podobách. Lidé je totiž zpívali a šířili dál tak, jak si je zapamatovali. Mnohdy nepřesně, s pozměněnou melodií nebo se zcela jinými slovy.

U nás nyní nevznikají lidové písně, protože ty vznikaly v minulosti při práci.

Lidoví muzikanti si své hudební nástroje často vyráběli (a dodnes vyrábějí) sami. Mezi nejznámější **lidové hudební nástroje** Čech, Moravy a Slovenska patří **dudy, fujara, cimbál, vozembouch, různé druhy pastýřských píšťal a rohů, housle, kontrabas a klarinet**.

